មង្គលការ

៨-១-៧ មង្គលការ

ដើម្បីជាពត៌មាន ខ្ញុំសូមលើកយកចំណុចធំៗ ខ្លះនៃមង្គលការ មករៀបរាប់ដូចតទៅនេះ ។

ពាក្យមង្គល មានន័យថា "សេចក្ដីចំរើន សេចក្ដីសុខ ហេតុដែលនាំឲ្យកើតសេចក្ដីសុខ ចម្រើន សិរីសួស្ដី" ។

ដូច្នេះ ការភ្ជាប់ សម្ព័ន្ធ ប្រុស និង ស្រី ឲ្យទៅជាប្ដីប្រពន្ធ ជាមង្គលមួយដែរ ហៅថា "មង្គលការ"។ គ្រួសារទាំងសង្ខាង(ទាំងខាងប្រុសទាំងខាងស្រី) ខំរៀបចំពិធីនេះឲ្យបាន សមរម្យទៅតាមប្រពៃណីយើងផង និងឲ្យសមទៅតាម ភ្នែកអ្នកទាំងពួងផង ។

មុននឹងទៅដល់ពិធីរៀបមង្គលការ មានការទាក់ទងចូលទៅស្ដីដណ្ដឹងមុនសិន ដូច្នេះ តទៅនេះ ខ្ញុំសូមចែកអត្ថបទនេះ ជា ៣ ផ្នែក :

១- មុនមង្គលការ

២- មង្គលការ

៣- បន្ទាប់មង្គលការ។

១- មុនមង្គលការ

តាមទំនៀមទម្លាប់ខ្មែរយើង គឺប្រុសទៅដណ្ដឹងស្រីពោលគឺគ្រួសារខាងកូន ប្រុសបន្ទាប់ពីពេញចិត្ត នឹងកូនក្រមុំណាមួយហើយ តាមបន្ទូល ស្ដេច ជ័យរាមាសួស្ដី មានសេចក្ដីថា :

-បើអ្នកណាចង់ដណ្ដឹងកូនស្រី ដើម្បីកូនប្រុសរបស់ខ្លួន ត្រូវបញ្ជូនស្រី ៣ នាក់ ហៅថា "អ្នកចែចូវ" ឲ្យទៅជួបឪពុក ម្ដាយ ខាងស្រី ៣ ដង ហើយបញ្ជូនស្រី ៣ នាក់ទៀត ហៅថា "អ្នកផ្លូវ" ដើម្បីដណ្ដឹងកូនស្រីនោះ ។

-ដល់យល់ព្រមហើយគេនាំគ្នា ធីស្វាដក់ស្វាកនែ្សង ។

ដោយការស្ដីដណ្ដឹង ទាក់ទងនឹងទំនៀមទម្លាប់ខ្មែរ ខ្ញុំសូមលើកយករឿងព្រេង និង ពាក្យពេចន៍ខ្លះ ដែលដំណាលតៗ មករហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

<u>ក- រឿងមិត្តសម្លាញ់ពីរនាក់ជាអ្នកឃ្វាលក្របី</u>

មានទិទានថាមានបុរសពីរនាក់ជាអ្នកឃ្វាលក្របីជាមួយគ្នា លុះដល់យូរទៅ ក៏ទៅជាមិត្តសម្លាញ់នឹងគ្នា។ ថ្ងៃមួយអ្នកទាំងពីរបាននិយាយពីគ្រួសាររៀងៗខ្លួន ម្នាក់ថាខ្លួនមានកូនប្រុស ម្នាក់ទៀតថាខ្លួនមានកូនស្រី។ អ្នកមានកូនប្រុសក៏សុំស្នើទៅមិត្រមានកូនស្រីថា ខ្ញុំសុំដណ្តឹងកូនស្រីរបស់សម្លាញ់មកធ្វើជាកិរិយារបស់កូនប្រុសខ្ញុំ។ មិត្តមានកូនស្រីក៏សុខចិត្តហើយដើម្បីជាសក្ខីភាពនៃពាក្យស្តីដណ្តឹងនេះ មិត្តមានកូនប្រុសក៏ស្រាយថ្នក់សំពត់ យកម្លូស្លា ហើយនិយាយថា ៖ ដោយយើងនៅក្នុងព្រៃខ្ញុំគ្មានអ្វីក្រៅពីម្លូស្លានេះ ដូច្នេះយើងធីស្លានេះទៅដើម្បីសម្រេចការចងស្ពានមេត្រីគ្រួសារយើងទាំងពីរ។

ហេតុនេះហើយ បានជាមានពាក្យថា ៖

" ស្លាដក់ - ស្លាកន្សែង " ។

<u>ខ- អំពី អ្នកផ្លូវ អ្នកមហា ជន់រង</u>

ចាស់ ៗ លោកថា អ្នកផ្លូវ អ្នកមហា ជន់រង និង អាចារ្យបង្វិលពពិលធ្វើឡើងតាមការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ របស់ ជាលីក្រឹស្នា ដែលជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះបាទស្រីវេស្សន្តរ។

<u>គ-ជ័យហោង-សួស្តីហោង</u> កាលពីព្រេងនាយនៅប្រទេសកម្ពុជា មានបងប្អូនប្រុសពីរនាក់ ជាអ្នកមានភ័ព្វព្រេងសំណាងដ៏អស្ចារ្យ បងឈ្មោះជ័យ ប្អូនឈ្មោះ សួស្តី ។ ពេលមួយ ស្តេចគ្រងរាជ្យ ចូលទិវង្គត ដោយគ្មានបុត្រសម្រាប់សោយរាជ្យជាបន្ត។ ពួកបុរោហិតព្រមទាំងនាហ្មឺនគ្រូបាចារ្យ ក៏សម្រេចផ្សងរកអ្នកមានបុណ្យដោយលែងសត្វដំរីមួយ និង សត្វសេះ មួយ ឲ្យដើររក ។ ដល់ពេលលែងសត្វទាំងពីរនោះទៅ សត្វនោះក៏ដើរត្រោះទៅលំនៅរបស់ ជ័យ និង សួស្តី។ ពួកបុរោហិតក៏សម្រេចលើកអ្នកទាំងពីរឲ្យជិះលើដំរី ជ័យក៏បានជាស្តេច ហើយ សួស្តីជាឧបរាជ ។

នៅពេលអភិសេកស្តេចថ្មីនេះ ប្រជារាស្ត្រស្រែកបន្ទឺថា ៖

ជ័យហោង (ជ័យគឺជ័យជំនះ) គេឆ្លើយថា ***ជ័យ****,*

សួស្តីហោង (សួស្តី គឺ សួស្តី) គេឆ្លើយថា ***សួស្តី***

មែនហោង (មែនគឺពិតមែន) គេឆ្លើយថា ***មែន****,*

២- មង្គលការ

នៅថ្ងៃមង្គលការ កិច្ចសំខាន់ៗដែលធ្វើបន្តបន្ទាប់គ្នា មាន ដូចជា :

ក- ហែកំណត់

គឺការនាំមកនូវ ជំនួន មាន នំ ផ្លែឈើ ដែលខាងប្រុស យកមកជូនខាងស្រី ។

-ក្បួនហែកំណត់មានអ្នកភ្លេងដើរខាងមុខបន្ទាប់មក :

-អាចារ្យ កាន់ស្លាព្រះ

-កូនក្មេងមួយគូកាន់ជើងពានឈើមានគម្រប (ទៀប)

-កូនកំលោះកាន់ផ្កាស្លា ដោយមានអ្នកកំដរពីរនាក់ ដើរអម

-លោក មហា ខាងប្រុស កាន់ថង់រង

-អ្នកកាន់ ស្លាមាស ស្លាប្រាក់ មួយគូ

-អ្នកកាន់ថាសជំនួន ដើរតាមក្រោយ ជាគូៗ ។

អ្នកដើរជួរមុខស្លៀកពាក់តាមប្រពៃណីខ្មែរៗ នៅផ្ទះខាងស្រីកូនក្រមុំ ដោយមានស្រីកំដរ ពីរនាក់ នៅចាំទទួលក្បួនហែ ។

លុះក្បួនហែដល់ផ្ទះខាងស្រីហើយ លោកអាចារ្យ សុំ "ផ្លូវដើរ - ជណ្តើរឡើង" ទៅលោកមេបាខាងស្រី ។ បន្ទាប់ ឆ្លើយឆ្លងគ្នា ដោយលេងពាក្យសំដីកំប្លែងខ្លះផង ក្បួនហែក៏បានទទួលការអនុញ្ញាតឲ្យចូលក្នុងផ្ទះៗ លុះយកជំនួនទៅ ដាក់ក្នុងបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវហើយ ក៏មានការចរចាគ្នាតាមប្រពៃណីវាង លោកអាចារ្យ លោកមេបាប្រុស លោកមេបាស្រីៗ លោកអាចារ្យមានមុខងារ ជាអាចារ្យផង ជាមហាផង ជាអ្នកផ្លូវផង ។ នៅទីបញ្ចប់កូនកំលោះនិងកូនក្រមុំ បំពាក់គ្រឿងអលង្ការ គ្នាទៅវិញទៅមក ។

ក្នុងពិធីនីមួយៗ មានលេងភ្លេងកំដរ លុះដល់ចប់ពិធីមានវាយឃ្មោះបន្ទឹឡើងមុននឹងចាប់ពិធីមួយទៀតជាបន្ត ។

ខ- សែនជូនតា

ការសែនជូនតានេះធ្វើឡើងដើម្បីជំរាបដល់មេបា ជីដូនជីតាខាងកូនក្រមុំដែលចែកស្ថានទៅ

ហើយ ឲ្យលោកបានជ្រាបពីការមានគ្រួសារនៃកូនក្រមុំ ដែលត្រូវជាសាច់សាលោហិត ហើយសូមឲ្យលោកអញ្ជើញមកត្រេកអរ ប្រសិទ្ធិពរជ័យដល់អនាគត គូស្វាមី ភរិយា ទាំងពីរ។ ការនេះជាកិច្ចមួយសំខាន់ណាស់ បើអ្នកណាពុំអាចរៀបមង្គលការឲ្យដល់ចប់បានទេ គ្រាន់តែបានសែនដូនតា ក៏បាន ដែរ ។ក្នុងការសែននេះមាន នំ ចំណី ផ្លែឈើ ម្ហូបអាហារ សាច់ជ្រូក សាច់មាន់ស្ងោរ ជាដើម ។ ចំពោះ នំ មាន នំអន្សម នំគម នំបត់ នំខ្ញី នំកង់ខ្មៀន នំឃ្មុស នំសំបុកចាប នំកីង ។ល។

គ- កាត់សក់

ពិធីកាត់សក់ ជានិមិត្តរូប នៃ ការសំអាតកាយ និង ចិត្ត ឲ្យដល់កូនក្រមុំ កូនកំលោះ ។ កូនកំលោះ អង្គុយខាងស្តាំ កូនក្រមុំ នៅមុខតុមួយ ដែល មានរៀបចំភ្ញីផ្កា ដាក់លំអ និង តាំងវត្ថុផ្សេងៗ ដើម្បីបួងសួង សូមពរជ័យ ពីដូនតា។ ពិធីនេះចាប់ផ្តើមដោយមាន ទេវតាប្រុសស្រីមួយគូ ចុះមកពីស្ថានទេវលោក (ដើរតួដោយអ្នកលេងភ្លេងការ) យកក្រាសកន្ត្រៃមកលក់ឲ្យលោកមហាសេដ្ឋីដោយបានឮថា លោកមានកូនរៀបមង្គលការ ថ្ងៃនេះ។ បន្ទាប់ពីលោកអាចារ្យ ជាតំណាងលោកសេដ្ឋីបានទិញរបស់ទាំងនោះមក គាត់ក៏ចាប់ផ្តើមកាត់សក់ឲ្យកូន កំលោះ កូនក្រមុំ ។ បន្ទាប់មក ឪពុកម្តាយកូនក្រមុំ កូនកំលោះ បងប្អូន ញាតិមិត្ត ទាំងសងខាង ក៏កាត់សក់ឲ្យអ្នក ទាំងពីរ ជាបន្តៗ ក្នុងបរិយាកាសដ៏សែនរីករាយ។

ឃ- បុតផ្កាស្លា

(ស្លា មានរសចត់ ទំពាផ្សំជាមួយនឹងម្លូបៀក ជាគ្រឿង រម្ងាប់ក្លិនមាត់)

កូនកំលោះ ដើម្បីថ្លែងអំណរគុណដល់ឪពុកម្តាយកូនក្រមុំ ជូន

-ផ្កាស្លា ទី ១ ទៅឪពុកកូនក្រមុំ

-ផ្កាស្លា ទី ២ ទៅម្តាយកូនក្រមុំ

-ផ្កាស្លា ទី ៣ ទៅបងប្រុស (ឬមីងមាកូនក្រមុំ)

ពិធីនេះទាក់ទងនឹងរឿងព្រេងមួយដំណាលថា: កាលណោះមានបុរស៤នាក់ ទៅរៀនវិជ្ជាផ្សេងៗគ្នា។ ម្នាក់រៀនខាងបាញ់ព្រួញ ម្នាក់ខាងទស្សន៍ទាយ ម្នាក់ខាងប្រស់មនុស្សស្លាប់ ឲ្យមានជីវិតឡើងវិញ ម្នាក់ទៀតខាងមុជចុះក្នុងទឹក។ ដល់ពេលរៀនចប់កាលណាក៏នាំគ្នា

ទាំង៤នាក់ វិលមកផ្ទះវិញៗ។ នៅតាមផ្លូវ មកដល់ព្រៃកមួយ អ្នកចេះទាយនិយាយថានៅពេលបន្តិចទៀតនេះ នឹងមានសត្វស្វាប"វាយោកក្បូ"មួយពាំយុវតីម្នាក់ដើម្បីយកទៅធ្វើជាភរិយា។ គាប់ជួនពេលជាមួយគ្នានោះ ព្រះរាជបុត្រីព្រះនាមខេមរី នៃព្រះបាទគ្រាម កំពុងមុជទឹកលេងក្នុងទឹកស្ទឹង ស្រាប់តែមានសត្វស្វាបមួយហើរមក ឆក់ពាំយកបាត់ទៅ។លុះសត្វនោះហើរដល់ព្រៃក បុរសដែលចេះបាញ់ក៏យកធ្នូយិតបាញ់ត្រូវសត្វស្វាបនោះភ្លាម ធ្វើឲ្យព្រះរាជធីតា ធ្លាក់លិចក្នុងទឹក បាត់ទៅ ។

បុរសចេះមុជទឹក ក៏លោតទៅក្នុងទឹក ស្រង់យកនាងនោះមកដាក់លើគោក។ តែនាងនោះបាត់បង់ជីវិតទៅហើយ។ បុរសចេះប្រស់ ក៏ប្រស់ នាងឲ្យរស់ឡើងវិញបានដូចបំណង។ ដោយឃើញនាងនោះមានរូបឆោមល្អ អ្នកទាំង៤ក៏ចង់បាននាងនោះ ធ្វើជាភរិយារៀងៗខ្លួន។ ដោយដោះស្រាយពុំកើត ក៏យករឿងនេះទៅក្រាបទូលព្រះពោធិសត្វ សូមឲ្យព្រះអង្គ ជួយកាត់សេចក្តី។ ព្រះពោធិសត្វ ក៏មាន បន្ទូលថា :

-នាងនោះត្រូវបានទៅអ្នកស្រង់នាងចេញពីក្នុងទឹកព្រោះថា អ្នកនោះបានប៉ះពាល់ខ្លួនប្រាណនាង មុនគេ ,

-អ្នកចេះទាយ ត្រូវទុកជាឪពុករបស់នាង

-អ្នកចេះប្រស់ ត្រូវទុកជាម្តាយរបស់នាង

-អ្នកចេះបាញ់ព្រួញត្រូវទុកជាបងប្រុសរបស់នាង

បន្ទាប់មកព្រះពោធិសត្វបានបញ្ជាឲ្យអ្នកចេះមុជក្នុងទឹក រៀបចំផ្កាស្លា ជាបីថូ,

-ថូធំ មានដោតម្លូ ២១ សន្លឹក និងស្លា ២១ ផ្លែ សម្រាប់ សម្តែងការដឹងគុណដល់ឪពុក,

-ថូកណ្តាលមានដោតម្លូ១២សន្លឹកនិងស្លា១២ ផ្លែ សម្រាប់សម្តែងការដឹងគុណដល់ម្តាយ,

-ថូតូចមានដោតម្លូ៦សន្លឹក និង ស្លា ៦ផ្លែ សម្រាប់ សម្តែងការដឹងគុណដល់បងប្រុស ។

មុននឹងជូនផ្កាស្លា ទៅឪពុកម្តាយ និង បងប្រុស អ្នកភ្លេងច្រៀង(បទកាត់ខាន់ស្លា) បណ្តាំម្តាយទៅកូនស្រី ហើយរំលឹកកាលពីម្តាយពពោះ រួចមកបានទំចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាអប់រំរហូតមកដល់ពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នេះ ។

ង- បង្វិលពពិល

ពពិលទាំងអស់មាន៣ មួយៗធ្វើអំពីលោហធាតុ មានរាងជាស្លឹកពោធិ៍ហើយនៅចុងស្លឹក

ពោធិ៍ គេបិទទៀន ដែលអុជនៅពេលបង្វិលពពិល ។

កូនកំឡោះ ក្រមុំ អង្គុយដូចពេលចងដៃដែរ។ អាចារ្យ ព្រមទាំងគូស្វាមីភរិយា ៧ គូទៀត អង្គុយនៅជុំវិញ កូន កំឡោះ ក្រមុំ ។ ស្វាមីភរិយាទាំង៧នេះ សុទ្ធតែជាអ្នកពុំដែលបែកបាក់គ្រួសារ ពោលគឺសុទ្ធតែបានគ្នាជាប្តីប្រពន្ធតាំងពីកំឡោះ ក្រមុំ រហូតមក ។ ការអង្គុយជុំវិញជារង្វង់មូលនេះ ប្រៀបដូចជារបងការពារកុំឲ្យសត្រូវខ្មោចបិសាច ចូលមកបៀតបៀនដល់កូន កំឡោះ ក្រមុំ បាន ។

លោកអាចារ្យសូត្រធម៌ប្រសិទ្ធិពរ(**ធម៌ជយន្តោ**)ផង ហុចពពិលទៅអ្នកអង្គុយខាងឆ្វេងដៃគាត់ផង មួយម្តងៗ រហូតដល់អស់ពពិលទាំង៣ ។ លុះពពិលធ្វើដំណើរបាន៧ជុំហើយ ទើបគាត់ប្រមូលពពិលទាំង៣នោះមកវិញ កាន់ផ្គោបគ្នា រួចផ្លុំផ្សែងទៀនទៅលើកូនប្រុស កូនស្រី រហូតទាល់តែ ទៀនទាំង៣នោះ រលត់អស់ ។

<u>**ដំណើរពពិល ដោយឧកញ៉ាមហាមន្ត្រី ញ៉ឹកនូវ**</u>

ពពិលទាំង៣ ត្រូវចេញមួយម្តងៗ ពីដៃអាចារ្យ មកអ្នកមហា បន្តៗគ្នាជាលំដាប់ ប្រទក្សិណ ជុំវិញអ្នកសាមីខ្លួន ទាំងពីរ ។

ដំណើរដែលនឹងហុចគ្នា នឹងទទួលគ្នា ត្រូវធ្វើដូចមាន អធិប្បាយ ដូចតទៅនេះ :

- ហុចទៅនឹងដៃឆ្វេង
- ទទួល ត (ទទួលនឹងដៃឆ្វេង)
- ទទួលមកហើយ (កាន់ចំពីមុខ)
- យកដៃស្តាំ មកកាន់ទៀត
- ហើយលើកឲ្យខ្ពស់ឡើង
- ដាក់ ទាប បន្តិច មក
- យកដៃស្តាំបក់អណ្តាតភ្លើងទៀន
- បញ្ចូលក្លិនក្រមួនក្រអូប ទៅឲ្យអ្នកសាមីខ្លួនទាំងពីរ
- រួចទើបហុចតទៅអ្នកខាងឆ្វេងដៃ
- ធ្វើយ៉ាងនេះដរាបលុះតែលោកអាចារ្យឲ្យឈប់។

ច- សំពះផ្ទឹម - ចងដៃ

កូនកំឡោះក្រមុំអង្គុយក្រាបទន្ទឹមគ្នាដៃគងលើខ្នើយទ្រដាវ កូនកំឡោះអង្គុយខាងស្តាំកូនក្រមុំ។ លោកអាចារ្យ ចាប់ផ្តើមយកអំបោះសរសៃសំឡីដែលជ្រលក់ក្នុងទឹកមន្ត មកចងកដៃ កូនកំឡោះក្រមុំ។ បន្ទាប់មកក៏ប្រសិទ្ធិពរជ័យដោយឧទ្ទិសដល់គុណព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ជាដើម សូមឲ្យអ្នកទាំងពីរបានជួបតែនឹងសេចក្តីសុខ សេចក្តីចំរើន គ្រប់ប្រការ ។ បន្ទាប់មក ឪពុកម្តាយកូនស្រីកូនប្រុស និង បងប្អូនញាតិមិត្ត ក៏ចូលមកចងដៃ អ្នកទាំងពីរ បន្តៗគ្នា ។ នៅពេលនោះ អ្នកភ្លេង លេងបទចងដៃ ។

ឆ- បាចផ្កាស្លា

បន្ទាប់មក លោកអាចារ្យឲ្យសញ្ញាដល់ឪពុកម្តាយញាតិមិត្តទាំងអស់ បាចផ្កាស្លា ទៅលើសាមីខ្លួនទាំងពីរ ។

បន្ទាប់មក ស្វាមីកាន់ស្បៃរភិយា ដើរទក្សិណា ៣ ជុំ ហើយក៏ចូលក្នុងបន្ទប់ផ្សំដំណេក ដោយភ្លេងលេងបទព្រះថោងនាងនាគ ។

ចាប់តាំងពីពេលនេះទៅ អ្នកទាំងពីរជាស្វាមីភរិយាគ្នា ចំពោះភ្នែកអ្នកទាំងពួងក្នុងសង្គម។

៣- បន្ទាប់ពីមង្គលការ

បីថ្ងៃក្រោយមកគូស្វាមីភរិយាថ្មីថ្មោងនាំគ្នាទៅវត្ត ដោយមានម៉ែឪគ្រួសារទៅជាមួយផង។ អ្នកទាំងពីរបាននាំចង្ហាន់ទៅប្រគេនព្រះសង្ឃជាចៅអធិការ ឬជាគ្រូធ្លាប់បង្ហាត់បង្រៀនកូនប្រុស ដើម្បីសុំពរជ័យពីព្រះអង្គ ដោយព្រះអង្គបាចផ្កាស្លាឲ្យ ។

ពាក្យទូន្មាន ដល់ស្វាមី ភរិយា តាម សីលធម៌

ស្វាមីត្រូវ ទំនុកបម្រុង ដោយស្ថានទាំងឡាយ៥យ៉ាង គឺ :

១-ដោយការរាប់អានជាភរិយាពេញទី

២-ដោយមិនមើលងាយ

៣-ដោយមិនប្រព្រឹត្តក្បត់ចិត្ត

៤-ដោយប្រគល់ឲ្យជាធំ (ក្នុងការផ្ទះ)

៥-ដោយការឲ្យគ្រឿងតែងខ្លួន ។

<u>ភរិយា</u> ដែលស្វាមីទំនុកបម្រុងដោយស្ថានទាំងឡាយ ៥យ៉ាងនេះឯងហើយ រមែងអនុគ្រោះស្វាមីដោយស្ថានទាំងឡាយ ៥យ៉ាងវិញ គឺ :

១-ចាត់ចែងការងារដោយល្អ

២-សង្គ្រោះជនជាញាតិទាំងពីរខាង ដោយល្អ

៣-មិនប្រព្រឹត្តក្បត់ចិត្ត

៤-ថែទាំទ្រព្យដែលស្វាមីរកបានមក

៥-ឈ្លាសមិនខ្ជិលច្រអូសក្នុងកិច្ចការសព្វគ្រប់ ។

<u>សេចក្តីបន្ថែមលើអត្ថបទ“មង្គលការ”</u>

នៅពេលបន្ទិលពពិល លោកអាចារ្យ ច្រើននាំសូត្រធម៌ ប្រសិទ្ធិពរ ***ជយន្តោ...*** *ដូចតទៅនេះ ៖*

ជយន្តោ ពោធិយា មូលេ សក្យានំ នន្ទិវឌ្ឍនោ ឯវំ ត្វំ វិជយោ ហោហិ ជយស្សុ ជយមង្គលេ អបរាជិតបល្លង្កេ សីសេ បថវិបោក្ខរេ អភិសេកេ សព្វពុទ្ធានំ អគ្គប្បត្តោ បមោទតិ

-ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ញុំាំងសេចក្តី ត្រេកអរនៃសក្យៈទាំងឡាយឲ្យចម្រើន ព្រះអង្គទ្រង់ឈ្នះមារ ហើយបានដល់នូវភាពជាបុគ្គលប្រសើរបំផុតទ្រង់រីករាយ (ចំពោះធម៌ដែលព្រះអង្គត្រាស់ដឹង)លើអបរាជិតបល្ល័ង្ក ជាជយមង្គលទៀបគល់ពោធិព្រឹក្សត្រង់ផ្ចិតផែនដី ដូចជាស្លឹកឈូក ជាទីអភិសេកនៃព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ(យ៉ាងណាមិញ) សូមឲ្យអ្នកជាបុគ្គលមានជំនះឈ្នះមារ(អស់សត្រូវ)យ៉ាងនោះឯង,

-សុនក្ខត្តំ សុមង្គលំ សុបភាតំ សុហុដ្ឋិតំ សុខណោ សុមុហុត្តោ ច សុយិដ្ឋំ ព្រហ្មចារីសុ, *-ពេលណាដែលសត្វទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តល្អដោយ កាយ វាចា ចិត្ត ពេលនោះឈ្មោះថាជានក្ខត្តឫក្សល្អជាមង្គលល្អ ជាពេលភ្លឺស្វាងល្អ ជាពេលនៃអរុណរះល្អ ជាខណៈល្អ ជាយាមល្អ ទានដែលបុគ្គលបានបូជាហើយដល់ព្រហ្មចារីបុគ្គលទាំងឡាយក្នុងពេលនោះ ឈ្មោះថា ជាគ្រឿងបូជាល្អ,*

-បទក្ខិណំ កាយកម្មំ វាចាកម្មំ បទក្ខិណំ បទក្ខិណំ មនោកម្មំ បណិធីតេ បទក្ខិណា,

-(ក្នុងថ្ងៃនោះ)កាយកម្មក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្តីចំរើន វចីកម្មក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្តីចំរើន មនោកម្មក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្តីចំរើន សេចក្តីប្រាថ្នាទាំងឡាយរបស់អ្នកទាំងនោះ ក៏ឈ្មោះថានាំឲ្យមានសេចក្តីចំរើន,

-បទក្ខិណានិ កត្វាន លភន្តត្ថេ បទក្ខិណេ, -បុគ្គលដែលបានធ្វើនូវ កាយកម្ម វចីកម្ម មនោកម មនោកម គួរដល់សេចក្តីចំរើនយ៉ាងនេះហើយក៏រមែងបាននូវប្រយោជន៍ដ៏ចំរើនទាំងឡាយ ៕ ៚

វិលទៅទំព័រចាស់វិញ ដោយចុចលើព្រួញ « ← » ដែលនៅគៀនកញ្ចក់ខាងលើ និង ខាងឆ្វេង ។